

הצלעות להרבה תנאים וammoרים כשרה בודאי ולא נשאר רק דעת יהדות דרביה, וננהי דמפני החומרה פסקנו כמותו אסור לעשות כן לכתלה וגם החלב אסור כל י"ב חדש, מ"מ לעניין להשוחתת י"ח יש להקל (ואולי שכירוף דעת העיטור יש להתיר גם החלב וצ"ע) עכ"ל.

והנני בזה ידידו

יוסף שלו אלישיב

מכל האמור יש מקום להוראה של הגאון הגוץ'פ זצ"ל שאין בזה איסור לבטל לכתלה, מ"מ אברהם הרכז ששים בעינן ולא סגי בביטול ברוב.

והלום ראיתי בערואה"ש סי' מ"ח מ"ש לבאר דברי הגהה בטור סי' מ"ח ושם באות י"ד כי ז"ל נלע"ד להלכה ולמעשה אם ארע שעשה כן שתחבה בין הצלעות בתוך הכרס עד שיצא הפרש נראה לענ"ד להתריר להשוחתת י"ח אף דקיעיל בס"י נ"ז דספק טריפה אסור להשוחתת י"ח מ"מ בניקב הכרס נגדי

סימן עג

בענייני כשרות

15/08/2018 11:21

(הערות לكونטרם)

הוא נפסל מאכילת אדם. ויעין בשו"ת ערוגות הבשם סימן צ"ט שדעתו להחמיר משום חומרה דפסח.

לגביו אישור "חדש" מאחר שנאמר בו ולחם וקלי וכרמל "לא תאכלו" מותר לאכורה לבלווע תבלאות שימושרכ בהם עמיין לאחר שנפסל מאכילת כלב. לעניין שמייטה יתכן לאסור.

(ג) "ג'לטין" שנעשה מעצמות שנתיכבשו כען התיר הגאון ר' חיים עוזר גורדזינסקי זצ"ל באחיעזר ח"ג סימן ל"ג אות ה' ויעין תשובה של הגאון ר' יחזקאל אברמסקי שליט"א להתיר אם ודאי נתיכבש כען, ואין בהם שום טעם. אורלים צ"ע לדינה ביום בזמננו שימושים ג'לטין גם מפסולת בשר טרי, ויתכן שנשאר בו טעם ולא נתיכבש כען.

(ד) בחוות דעת סימן ק"ג בירוה דעה נתבאר שנבלה שהסירה והבאישה נפקע איסורה. ואף אם ממתקים ומתקנים אותה אין היא חוזרת לאיסורה. וכך כתוב גם האחיעזר בח"ג סימן ל"א ד'. לפי זה היה לאכורה מקום להתיר את המגנזיום סטיירט [אחד המרכיבים של שומן (גם בעלי חיים)]. השומן מטבעי ברידיתן מכיל מרכיבים שונים, ביניהם את הסטיירט. בתעשייה מפרידים את הסטיירט מהשומן ולפעמים מרכיבים אותו עם מגנזיום, הוא לסייע ללחיצת תבלויות של תרופות] לאחר שנפסל מאכילת כלב אף אם מוסיפים לו את הסטיירן שמתיק ומכשיר את

א) **לקטווז** [טוכר החלב שבדרך כלל מפיקים אותו ממיל חלב (קום) שהם המים המופרשים לאחר הגיבון] אינו אסור מחמת חלב עכו"ם משתי סיבות. א. היות ולאחר ערובבו בחומר שבטבלית נפסל הוא לאכילת אדם ואפילו למאכל כלב ויעין בסימן ק"ג בירוה דעה. ב. מכיוון שהלקטווז עשוי מי גבינה (כמובואר בהקדמה) אין בו אסור של חלב עכו"ם כמובן בנסיבות הגורלה סימן קט"ז הגחות הטור אוות ב' בשם השלטי גברים.

ומטעמים הללו מותרת בלייתה לאחר מאכלי בשר.
א. משום שהחלב נפסל מאכילת כלב. ב. יתכן שמאחר והוא עשויה מחלב אלא מי גבינה מותר לבלווע אחר בשר. ואף על פי שכחוב הש"ך בירוה דעה סימן פ"ז אותן י"ז שמי גבינה שנפלו לתבשיל בשר אסורו, הינו דוקא לאכלו יחד עם הבשר ואסור משום מראית עין, אבל לבלווע לאחר יתכן שמותר.

(ב) כתוב החזון איש באורח חיים סימן קט"ז אות ח' זהה לשונו: **תבלאות רפואה שימושרכ** בהן כמה אם הם מעורבים בדברים שאינם ראויים לאכילת אדם אין בהם משום חמץ כדי נפסל מאכילת אדם, ומותר לבלווע בפסח. ואף למאי דמשמע מאחרונים ז"ל לאוכל לכתילה אסור, אפילו חמץ שנפסל מאכילת כלב, מכל מקום ע"י תרבותה שאור דברים מותר. לפי דברי החזון א' יש להתיר תבלאות שיש בהם עמיין אם